

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการกำหนดทิศทางการพัฒนาสังคมซึ่งโดยปัจจุบันแล้วจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์และการพิจารณาถึงสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นต่อคนและสังคมไทย รวมทั้งปัจจัยต่างๆที่ส่งผลต่อการพัฒนา โดยที่การเปลี่ยนแปลงไปสู่การปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับหลายๆฝ่ายเอกชนและภาครัฐ ตลอดจนองค์กรเอกชน นอกจากมีผลกระทบถึงกลุ่มต่างๆ ทั้งในเมืองและชนบทแล้ว ยุทธศาสตร์ในการพัฒนายังมีผลกระทบที่สำคัญอย่างหนึ่งต่อการวัดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของแผนการพัฒนาประเทศ สังคมจึงต้องมีวิธีการหรือจำเป็นต้องมีระบบการติดตามประเมินผล ซึ่งจะเป็นระบบที่ได้รับการยอมรับ และเป็นระบบที่สามารถจะวัดผลของการพัฒนาในการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ^๑

การกระจายอำนาจบริหารระดับตำบลเกิดขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ได้ทรงสถาปนากระทรวง ทบวง กรม ต่างๆ ในปี พ.ศ.๒๔๓๕ ซึ่งรวมถึงกระทรวงมหาดไทย และในปีเดียวกันนี้ กระทรวงมหาดไทยได้ทดลองจัดให้ชาวบ้านเกาะบางปะอิน อยู่ยงเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านและกำนัน เพื่อทำหน้าที่ ๓ ประการ คือดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องที่ป้องกันโจรผู้ร้าย และการตัดสินเรื่องทะเลาะวิวาทเล็กๆ น้อยๆ ซึ่งจากการทดลองนี้เป็นผลให้ในเวลาอีก ๕ ปีต่อมา รัฐบาลได้ตรา “พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ ร.ศ. ๑๑๖ (พ.ศ.๒๔๔๐)” กำหนดให้ประชาชนเลือกตั้งกำนันและผู้ใหญ่บ้านในตำบลแต่ละตำบลและหมู่บ้านของไทยขึ้น ต่อมากฎหมายฉบับนี้ก็มีการปรับปรุงแก้ไขเป็น “พระราชบัญญัติปกครองท้องที่ พ.ศ.๒๔๗๕” ซึ่งเป็นกฎหมายหลักในการปกครองตำบลและหมู่บ้านจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้^๒ องค์การบริหารส่วนตำบลได้พัฒนามาจากการจัดระเบียบการบริหารในตำบลรูปแบบของสภาตำบล โดยเริ่มจากการปรับปรุงพระราชบัญญัติลักษณะการปกครองท้องที่ พ.ศ.๒๔๗๕ ให้มีคณะกรรมการ สภาตำบลเป็นที่ปรึกษาและให้ข้อเสนอแนะแก่กำนันในปี พ.ศ.๒๔๙๙ สมัยจอมพล ป.พิบูล

^๑ดิเรก ฤกษ์ห่วย, สังคมไทยกับการส่งเสริมการเกษตร, พิมพ์ครั้งที่ ๔, (นนทบุรี :มสธ.๒๕๕๒), หน้า ๗๓.

^๒ธนสวรรค์ เจริญเมือง, ๑๐๐ ปี การปกครองท้องที่ไทย, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์คบไฟ,๒๕๕๐), หน้า ๑๖๑.

สงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้จัดระเบียบราชการส่วนตำบลและหมู่บ้าน โดยรูปแบบของ “สภาตำบล” ขึ้นเป็นครั้งแรก และได้จัดตั้งหน่วยงานราชการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เรียกว่า “องค์การบริหารส่วนตำบล” มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีงบประมาณเป็นของตนเองสามารถดำเนินกิจการส่วนตำบลได้อย่างอิสระ หน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้แก่ รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ป้องกันและระงับโรคติดต่อ ส่งเสริมการศึกษาและการทำมาหากินของราษฎรจัดให้มีสถานที่ประชุมส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรม ศิลธรรมและสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น^๓

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ได้มีประกาศยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล พ.ศ. ๒๔๙๙ โดย “ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖/๒๕๑๕” ซึ่งประกาศฉบับนี้มีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงการจัดระเบียบบริหารในตำบลให้มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันมากยิ่งขึ้น ประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ จึงกำหนดให้มีการจัดระเบียบบริหารส่วนตำบลในรูปแบบเดียวคือ “สภาตำบล” ยกเลิกรูปแบบต่างๆ ทั้งหมดที่มีมาก่อนนี้^๔

สภาตำบล ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่องยาวนานถึง ๒๐ ปี จนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๕๓๕ หลังเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม ได้เกิดกระแสเรียกร้องให้มีการปฏิรูปการเมืองทั้งระบบ ซึ่งรวมถึงการปกครองท้องถิ่นด้วย โดยให้องค์กรปกครองท้องถิ่นจึงมีพรรคการเมืองต่างๆ ประกาศนโยบายว่าด้วยการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น โดยให้องค์กรปกครองท้องถิ่นในระดับตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล^๕

จากกระแสความต้องการปฏิรูปการเมืองที่เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางหลังเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ นำไปสู่การประกาศใช้ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ยกเลิก ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๒๖ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๗ โดยมีจุดประสงค์ปรับปรุงฐานะของสภาตำบลเป็นนิติบุคคล เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความคล่องตัวและมีทรัพยากรในการบริหารอย่างเพียงพอที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม จึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ส่งผลให้สภาตำบล

^๓ สุวิทย์ ยี่วรพันธ์, ยุทธศาสตร์การบริหารงานของสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.), (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัลส์ พับลิเคชั่น, ๒๕๔๗), หน้า ๑๘๘.

^๔ ชูวงศ์ ฉายะบุตร, การปกครองท้องถิ่นไทย, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์การปกครอง, ๒๕๓๙), หน้า ๑๒๕.

^๕ ตระกูล มีชัย, สภาตำบล, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สถาบันนโยบายการศึกษา, ๒๕๓๗), หน้า ๑๓๑.

ทุกแห่งเป็นนิติบุคคล โดยสภาตำบลที่มีรายได้ตามเกณฑ์ที่กฎหมายบัญญัติได้รับการยกฐานะเป็น องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งการให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการ บริหารส่วนท้องถิ่น^๖ และปรับปรุงการบริหารงานให้กระจายอำนาจการปกครองสู่ราษฎรท้องถิ่นมาก ที่สุด และยกระดับสภาตำบล มีรายได้ตามเกณฑ์เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้น การ ปกครองท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับตำบลจึงมี ๒ รูปแบบคือ ๑. สภาตำบลที่เป็นนิติบุคคล พัฒนาไปเป็น องค์การบริหารส่วนตำบล ๒. องค์การบริหารส่วนตำบลพัฒนาเป็นเทศบาล องค์การปกครองส่วน ท้องถิ่นทุกประเภทของประเทศไทยในปัจจุบันมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขในหลายด้าน แต่ โครงสร้าง อำนาจหน้าที่แหล่งมีรายได้ การบริหารบุคคล การกำกับดูแลให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ซึ่งถือเป็นกฎหมายแม่บทที่นำมาสู่การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ของการปกครองส่วนท้องถิ่นไทย แม้รัฐธรรมนูญนี้ ถูกยกเลิกไปแล้วและถูกแทนที่ด้วยกฎหมายรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐ ก็ตาม แต่ รัฐธรรมนูญใหม่ก็ยังคงสาระสำคัญต่างๆของการปกครองท้องถิ่นไม่แตกต่างจากรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ.๒๕๔๐^๗ องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยงานการปกครองตนเองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กที่สุด ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น สามารถดำเนินกิจการต่างๆ ได้ตามกฎหมายโดย องค์การบริหารส่วนตำบลมีความสำคัญต่อชุมชนในลักษณะ ที่เป็นองค์กรพื้นฐานของท้องถิ่นและเป็น กลไกที่สำคัญต่อการบริหารพัฒนาระดับตำบลในทางทฤษฎี และในทางปฏิบัติ ในทางทฤษฎีมีความ เชื่อว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีแนวโน้มว่าจะมีศักยภาพสูงในการพัฒนาชนบท จึงน่าจะรู้ปัญหา ความต้องการที่แท้จริงรวมทั้งแนวทางแก้ไขปัญหาก็ได้เป็นอย่างดี อันจะส่งผลสำเร็จ หรือความล้มเหลว ของการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อมในชุมชน และเปิดองค์กรที่เปิดโอกาส ให้ประชาชน^๘ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว แบ่งออกเป็น ๗ หมู่บ้าน มีประชากรทั้งหมด ๕,๐๓๓ คน อัตรากำลังขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว แยกเป็นผู้บริหารท้องถิ่น ๔ คน สมาชิก องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว จำนวน ๑๓ คน พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง จำนวน ๑๓ คน ส่วนการคลังจำนวน ๕ คน ส่วนโยธาจำนวน ๕ คน ส่วนการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมจำนวน

^๖บุญอริ ยีหะมะ, การปกครองท้องถิ่นไทย, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๐), หน้า ๑๖๑-๑๖๒.

^๗สถาบันพระปกเกล้า, การเลือกตั้งนายก อบจ. ทางตรง: นัยยะต่ออนาคตท้องถิ่นไทย, (นนทบุรี: พระปกเกล้า, ๒๕๕๗), หน้า ๑๕-๑๘

^๘วิรัช วิรัชนิภาวรรณ,การบริหารงานพัฒนาชนบท การพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารงาน พัฒนาสภาตำบล, (กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, ๒๕๓๖), หน้า ๒๗๙.

๖ คนโรงเรียนประถมศึกษา ๓ แห่ง โรงเรียนมัธยม ๑ แห่ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๒ แห่ง วัดและสำนักสงฆ์ ๓ แห่ง มัสยิด ๓ แห่ง บัณฑิตวิทยาลัย ๑ แห่ง

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘-๒๕๖๐ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว ได้ดำเนินแผนพัฒนาสามปี ด้านการพัฒนาสังคม ซึ่งมีแผนพัฒนาท้องถิ่น ตราระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งในปัจจุบันและอนาคตมีการปฏิบัติตามแผนงานโครงการที่กำหนดให้สัมฤทธิ์ผลในเวลาที่กำหนด มีการควบคุมติดตาม วัดและประเมินผล โดยการบริหารจัดการวางแผน แผนงานโครงการนั้นจะต้องเป็นการบริหารจัดการที่ดี มีความโปร่งใสและพร้อมที่จะให้มีการตรวจสอบทั้งโดยหน่วยงานของรัฐ และประชาคม การพัฒนาของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะเป็นประโยชน์และส่งผลกระทบต่อความเจริญของท้องถิ่นให้ดียิ่งขึ้น จึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ ด้านการพัฒนาสังคม ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว อำเภอลำทับ จังหวัดตรัง^๔

ผู้ศึกษาวิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา เรื่องการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว อำเภอลำทับ จังหวัดตรัง ก็เนื่องจากต้องการทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว อำเภอลำทับ จังหวัดตรัง ว่าเป็นอย่างไร

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว อำเภอลำทับ จังหวัดตรัง

๑.๒.๒ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว อำเภอลำทับ จังหวัดตรัง

๑.๒.๓. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว อำเภอลำทับ จังหวัดตรัง

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ การพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว อำเภอลำทับ จังหวัดตรัง เป็นอย่างไร

^๔องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว, แผนพัฒนาสามปี องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว (พ.ศ. ๒๕๕๘- ๒๕๖๐), หน้า ๑.

๑.๓.๒ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

๑.๓.๓ ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาชุมชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง มีอะไรบ้าง

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยเรื่อง “การพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง” ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาโดยสังเคราะห์จากยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นตำบลทุ่งยาว ซึ่งแบ่งออกเป็น ๖ ด้านได้แก่ ๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม ๒) ด้านเศรษฐกิจ ๓) ด้านการเมืองการบริหาร ๔) ด้านการศึกษา วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ๕) ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม ๖) การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติ^{๑๐}

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

๑.ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ, อายุ, การศึกษา, อาชีพ, รายได้ต่อปี

๒. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ การพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาโดยสังเคราะห์จากยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นตำบลทุ่งยาว ซึ่งแบ่งออกเป็น ๖ ด้านได้แก่ ๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม ๒) ด้านเศรษฐกิจ ๓) ด้านการเมืองการบริหาร ๔) ด้านการศึกษา วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ๕) ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม ๖) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

๑.๔.๓.๑ ประชากร (Population) ได้แก่ ประชาชน ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง ๕,๐๒๒ คน กลุ่มตัวอย่าง ๓๗๑ คน

๑.๔.๓.๒ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึก(In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน ๑๕ ท่าน

^{๑๐}แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ประจำปี ๒๕๕๗-๒๕๖๑, องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว จังหวัดตรัง.

๑. นายกิตติธัช วงศ์สิริโสภณ	นายกองค์การบริหารส่วนตำบล
๒. นายบำรุงศักดิ์ รักแก้ว	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
๓. นายองอาจ สมจริง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่ที่ ๑
๔. นายไข่ เหมือนทุม	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่ที่ ๒
๕. นายสุรเชษฐ์ แซ่ไคว่	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่ที่ ๓
๖. นายอดิสร โคกเขา	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่ที่ ๔
๗. นายทวีศักดิ์ อิทธิไพบูลย์	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่ที่ ๕
๘. นายธนชัย แก้วเอียน	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑
๙. นายบุญลือ จันทรงสิกุล	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๓
๑๐. นายบุญเลิศ จิตรหลัง	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๔
๑๑. นายยรรยง วิศุภการ	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๕
๑๒. นายวิชาญ สังฆนาคินทร์	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๖
๑๓. นายเพียร ยี่สุนแสง	ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๗
๑๔. นายสมยศ ตั้งพิตรบูลพร	กำนันตำบลทุ่งยาว

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง

๑.๔.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึงเดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ รวมเป็นระยะเวลา ๖ เดือน

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

๑.๕.๑ ประชาชน ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง แตกต่างกัน

๑.๕.๒ ประชาชน ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง แตกต่างกัน

๑.๕.๓ ประชาชน ที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง แตกต่างกัน

๑.๕.๔ ประชาชน ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง แตกต่างกัน

๑.๕.๕ ประชาชน ที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง แตกต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

๑.๖.๑ การพัฒนาชุมชน หมายถึง การปรับปรุงสภาพต่างๆ ของชุมชน รวมทั้งมาตรฐานเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เพื่อนำมาซึ่งความเจริญในด้านเศรษฐกิจ ตามแนวทางที่ชุมชนต้องการโดยความริเริ่ม การพึ่งพาตนเอง และความร่วมมือกันของชุมชน และระหว่างรัฐกับราษฎร

๑.๖.๒ ประชาชน หมายถึง ผู้ที่มีภูมิลำเนาที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง

๖.๑.๓ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา หมายถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว ที่กำหนดยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งแสดงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาอนาคตทั้ง ๖ ด้านคือ

๖.๑.๔ ด้านโครงสร้างพื้นฐานคมนาคม หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานได้แก่ การสร้างถนน น้ำประปา ที่ตำบลทุ่งยาว อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง

๖.๑.๕ ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การส่งเสริมด้านเศรษฐกิจกับผู้มีรายได้น้อย เพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชน ที่ตำบลทุ่งยาว อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง

๖.๑.๖ ด้านการเมืองการบริหาร หมายถึง การบริหารบ้านเมืองให้เป็นไปตามหลักแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง

๖.๑.๗ ด้านการศึกษา วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชน ได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาประเพณีและวัฒนธรรมต่างๆ อย่างเป็นระบบ และส่งเสริมสนับสนุนทุนแก่เด็กนักเรียน ที่ตำบลทุ่งยาว อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง

๖.๑.๘ ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม หมายถึง การส่งเสริมการจัดสวัสดิการและนันทนาการ แก่ประชาชน ในตำบลทุ่งยาว อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง

๖.๑.๙ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การสร้างจิตสำนึกและตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แก่ประชาชนในตำบลทุ่งยาว อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง

๖.๑.๑๐ องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง

๑.๗ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๗.๑. ทำให้ทราบถึงการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง

๑.๗.๒. ทำให้ทราบความคิดเห็นและแนวทางการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง

๑.๗.๓. ทำให้ทราบปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งยาว อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง